

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 738/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО из ..., чији је пуномоћник Братислав Савић адвокат из ..., ради исплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3442/2017 од 02.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3442/2017 од 02.10.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3442/2017 од 02.10.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1418/15 од 18.05.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцу неисплаћене зараде (увећане за рад ноћу, на дан празника који је нерадни дан и за прековремени рад) за период од 05.06.2012. године до 30.01.2013. године у укупном износу од 305.578,44 динара са законском затезном каматом на сваки поједини износ наведен у овом ставу изреке почев од означених датума па до коначне исплате, као и да му на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од 05.06.2012. године до 31.01.2013. године исплати укупан износ од 13.182,34 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до исплате те да тужиоцу у његово име и за његов рачун на утврђене износе неисплаћене зараде за период од 05.06.2012. године до 30.01.2013. године изврши обрачун и уплату свих врста пореза и доприноса према одговарајућим институцијама и фондовима пензијског и инвалидског осигурања, здравственог осигурања по стопи која важи у моменту обрачуна исплате, односно буџету Републике Србије на име пореза за

доходак грађана. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе на исплату накнаде трошкова за исхрану току рада за период од 05.06.2012. године до 30.01.2013. године у укупном износу од 47.282,12 динара са законском затезном каматом на сваки поједини износ наведен у овом ставу изреке почев од означених датума па до исплате и накнаду трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 05.06.2012. године до 30.01.2013. године у укупном износу од 27.712,99 динара са законском затезном каматом на сваки поједини износ наведен у овом ставу изреке почев од означених датума све до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова поступка исплати тужиоцу укупан износ од 121.192,00 динара са законском затезном каматом на износ од 84.000,00 динара почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3442/2017 од 02.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1418/15 од 18.05.2017. године у другом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о изјављеној ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Дозвољеност ревизије у складу са наведеним чланом тужилац оправдава неуједначном судском праксом коју доказује пресудама истог другостепеног суда Гж1 1972/13 од 06.09.2013. године, Гж1 1774/2016 од 08.12.2016. године и Гж1 1144/14 од 22.05.2014. године, односно решењем Врховног касационог суда Рев2 2038/2015 од 24.12.2015. године, за које тврди да су донете у истоветним чињенично-правним споровима.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, одлуке достављене уз ревизију тужиоца нису донете у истоветним чињенично-правним споровима па зато нису доказ за неуједначену судску праксу која би оправдавала потребу одлучивања о изјављеној ревизији на основу наведене законске одредбе. Означеним пресудама Апелационог суда у Нишу правноснажно је окончан поступак за наплату новчаног потраживања из радног односа - трошкова исхране и регреса, чија је висина одређена применом Општег колективног уговора („Службени гласник Републике Србије“, број 50/08 ... 8/09), који је био на снази у време које

гравитирају спорна новчана потраживања тужилаца, а престао је да важи пре спорног периода за који тужилац у овом спору тражи наплату исте врсте трошкова. Приложено решење Врховног касационог суда донето је у спору за исплату трошкова исхране и регреса од послодавца који је у свом колективном уговору предвидео да се ови трошкови исплаћују кроз цену рада.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, на основу којег се оцењује дозвољеност тог ванредног правног лека у имовинско - правним споровима из радних односа.

Вредност предмета спора у побијаном делу износи укупно 50.055,11 динара, што очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавног за оцену дозвољености ревизије у смислу наведене законске одредбе.

С тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Тужилац није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка. Због тога је његов захтев за накнаду трошкова поступка одбијен и применом чланова 153. став 1 и 165. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић